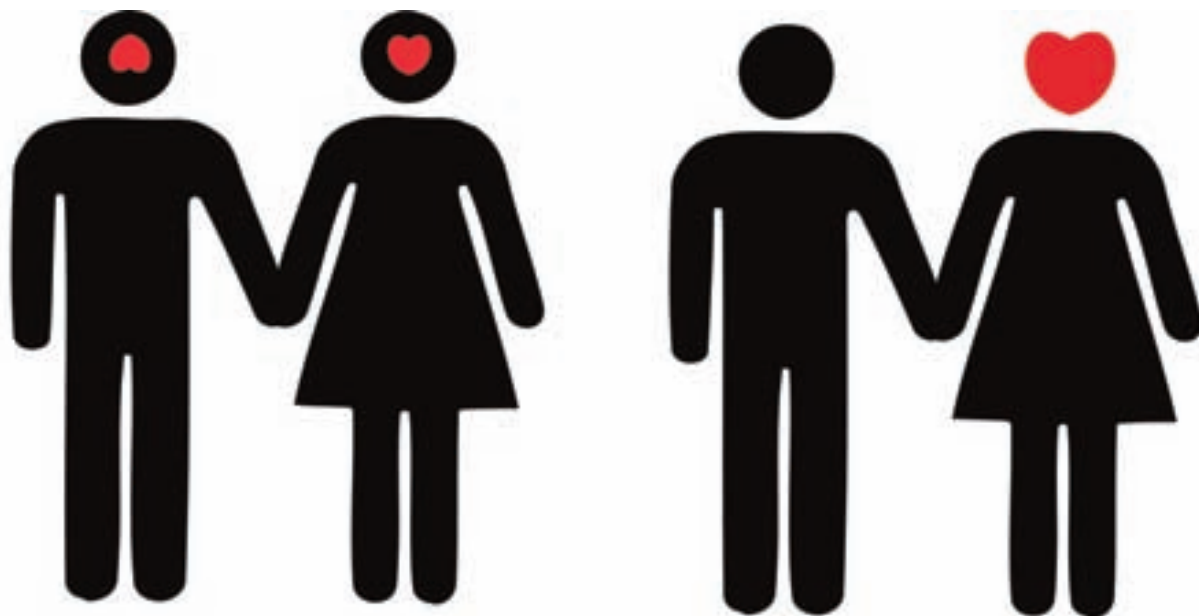

„ÖT MIEG KELL ISMIERNED”

ÖSSZEBORONÁLT PÁROK

Gyakran elég egy pillanat, hogy beleszeressünk valakibe. Mindegy, kicsoda, milyen, illünk-e hozzá, van-e közös jövőnk – akarjuk. De ha megfordítjuk a dolgot? Ha célirányosan egy „hozzánk illőt” választunk vagy választanak nekünk, tartósabb lehet a kapcsolat?

szerző: *Bakóczy Szilvia* fotó: *Erdőháti Áron*

Az egyedülállók rémálma, amikor a család, a barátok úton-útfélen szervezkednek, páros randevúra kapacitálnak, és bizonygatják, hogy valakit meg kell ismernünk, mert szerintük annyira, de tényleg annyira összeillenek. Jaj, ne már, vágjuk rá rögtön, biztos kellemetlen és erőltetett lesz az egész. És még úgy is kételkedünk az összeboronálás hatásosságában, ha feltételezzük, hogy a környezetünk tényleg csak jót akar, hiszen ismernek minket, és talán azzal is tisztában vannak, milyen férfi illene hozzánk. Aztán mégis hagyjuk magunkat rábeszélni, majd amikor mindjárt az első találkozáson nem érzünk örületes vonzalmat, már ki is hátrálunk, mondván: ennek az egésznek semmi értelme.

Sokáig magam is a kételkedők közé tartoztam, de mára kénytelen voltam megváltoztatni a véleményem. Nemrég ugyanis végignéztem egy barátóm szerelmi életének fellendülését, amelyben sok mindennek szerepe volt, kivéve a véletleneknek. Az én mutatós jogász barátónknak harmincöt éves korára eleget lett a sehová sem vezető kapcsolatokból, ezért amikor meglátott egy elgondolkodtató hirdetést, felemelte a telefont, majd felkeresett egy modern kerítőt. A férfival, akit a nő a figyelmébe ajánlott, nemrég költöztek össze, és a boldogsága ma már határtalan, pedig eleinte még közepesen sem volt lelkes. Lehet, hogy ideje szakítanunk az előítéleteinkkel?

Szerelem vagy ésszerűség?

Az összeboronálásnak, vagyis az elrendezett házasságoknak nagy hagyománya van, főleg Keleten: párválasztáskor az egyén érdekeit felül kell írniuk a közösség szempontjainak. Az ily módon létrejött házasságoknak a mai napig vannak pártolói, manapság azonban más okokra hivatkoznak: a fiataloknak nincs elég tapasztalatuk ahhoz, hogy

Azok az elrendezett házasságok, amelyek a felek megegyezésén alapulnak, sokkal tovább tartanak, mint a nyugati kultúrában kötött szerelmes szövetségek

életre szóló döntést hozzanak, vagyis jobb, ha nem a szerelem, hanem az ésszerűség a vezérelv – minél több közös vonás van a házasulandó felekben, annál nagyobb a boldogság és a bőséges gyermekáldás esélye hosszú távon. Azonos családi háttér, jövőkép és ízlés esetén, úgy vélik, a többit majd az idő elrendezi. A feminizmus vívmányait élvező – zömmel nyugati – nők pedig inkább sajnálják összeboronált asszonytársaikat. A legújabb kutatások szerint azonban semmi szükségük az együttérzésünkre. Azok az elrendezett házasságok, amelyek a felek megegyezésén alapulnak, sokkal tovább tartanak, mint a nyugati kultúrában kötött szerelmes szövetségek, ráadásul boldogabbak és elégedettebbek is, mint mi, akik „szabadon” választhatunk, aztán válhatunk el, ha kiderül, hogy rosszul döntöttünk. A felmérések szerint a szerelmi házasságok esetén az első öt évben az érzelmeink intenzívebbek, de harminc év távlatában ugyanez már nem mondható el. Ellenkéntben az összeboronált párokkal...

Szödi Fruzsina és Lakatos Csaba három éve egy jó szándékú keresztanyának köszönhetően találkozott egymással.

„A keresztanyám hajlamos volt a szervezkedésre – kezdi a történetet Csaba. – Már két éve nyúzott, hogy szerinte a szomszéd lánya nagyon illene hozzám. Egy rendezvényen találkoztunk aztán, ott mutattak be minket egymásnak. Mivel messze laktunk egymástól, először leveleztünk, aztán találkozgattunk, hosszú sétákat tettünk. Mivel mindketten nagyon fiatalok és óvatosak voltunk, nem hamarkodtunk el semmit. A mi esetünkben lassan alakult ki a szerelem és az összetartozás érzése.” Fruzi most 22, Csaba 23 éves, az esküvőjük egy hónapja volt. Mégis biztosak abban, hogy a keresztanyának igaza lesz: „Ugyanazok a dolgok fontosak számunkra, ugyanazt szeretjük csinálni a szabadidőnkben, és ugyanúgy gondolkodunk a kapcsolatról. Szerintem ez lehet a hosszú, tartós kapcsolat titka” – magyarázza Fruzi.

Hasonlót a hasonlóval

Mesko Norbert evolúciós pszichológus, párkapcsolati kutató szerint a nyugati világban két nagy szellemi irányzat alakítja az elképzelésünket a párkapcsolatokról. Az egyik az individualizmus, a másik a romantika. „Azt tartjuk ►►

normálisnak, ha mi magunk választjuk ki a társunkat, és úgy véljük, azzal kell egybekelnünk, akibe szerelmesek is vagyunk. Az olyan romantikus szerelmi kapcsolatok azonban, amelyekből hiányoznak a közös nevezők, véget érnek, amint elmúlik a lángoló szenvedély. Ilyenkor a felek általában arra ébrednek rá, hogy nem is ismerik a társukat. A szerelem hatására ugyanis teljesen másnak látták a párjukat, mint amilyen a valóságban. Azok a modern kutatási eredmények, amelyek valódi párkereső-hirdetések elemzésével készültek, arról számolnak be, hogy azok a kapcsolatok, ahol nagyobb a partnerek közötti hasonlóság, tartósabbak, több gyerek születik, és nagyobb a házastársi elégedettség mértéke. Ez a hasonlóság az érdeklődésben, értékekben, kulturális hovatartozásban nyilvánul meg. Érthető, hiszen az ilyen párok több közös témát találnak, egymás számára jó társaságot jelentenek, emiatt kevesebb konfliktusuk van egymással, vagy jobban kezelik azokat. Ami talán ennél meglepőbb eredmény, hogy a vizsgálatok szerint a hasonlóság sokszor a külső jegyekben is tetten érhető.”

Komoly kapcsolat kizárva

Öt évvel ezelőtt még Bóna-Tornyai Anetta sem hitt az összeboronálás sikerében. „Két éve voltam már egyedül, és kifejezetten vágytam egy társra. A húgom akkori barátja tele volt agglegény ismerősökkel, és elhatározták, hogy sorra veszik nekem őket. Károly volt az első, mert azt gondolták, sok mindenben ugyanúgy működünk. Négyesben találkoztunk egy vacsorán.” A pénzügyes lány és a mérnök fiú két hét alatt egymásba habarodott, pedig az ilyesmihez Károlynak – saját bevallása szerint – általában több idő kell. „Harmincöt éves voltam, tipikus agglegény – veszi át a szót. – Éreztem, hogy hiányzik az életemből egy komoly nő, de nem voltak jó tapasztalataim az ismerkedés terén.”

„Sokan mondják, mennyire érezni, hogy passzolunk egymáshoz. Tényleg

rengeteg a hasonlóság köztünk – folytatja Anetta. – Mindketten visszafogottak vagyunk, türelmesek és nagyon kitartóak. Ha belekezdünk valamibe, szívvel-lélekkel csináljuk, amíg csak van értelme. A szakmánkból adódóan mindkettőnket komoly, precíz embernek ismernek, a magánéletben pedig imádunk utazni, természetesen együtt. Az elmúlt években bejártuk Európa, Afrika és Ázsia számos országát. A megismerkedésünket sokszor felemlgetjük, és mindig jót mulatunk rajta.” Ennek már öt éve, Károly és Anetta pedig augusztusra várják első gyermeküket.

Ha hisszük, hogy a barátaink jobban ismernek minket, mint mi saját magunkat, és objektívebben képesek tanácsot adni bármilyen kérdésben, miért ne bízhatnánk rájuk magunkat a párkeresés terén is? Papp Kata és a férje, dr. Kovács Csaba is így tett tíz évvel ezelőtt, egy szilveszteri estén. „Egy egri barátnőm ragaszkodott hozzá, hogy az általuk szervezett buliba én is elmenjek – meséli Kata. – Lesz itt egy srác, mondta, éppen neked való. Ugyanazokon a poénokon nevettek, hasonló az értékrendetek, egy véleményen vagytok a párkapcsolaton belüli szabadságról, ráadásul ugyanazt hoztátok otthonról, sorolta. Nem

hittem benne, de hagytam, hogy rábeszéljen. Csabával már a buliban is sokat beszélgettünk, másnap pedig még egy ebédre is hivatalosak voltunk együtt, hogy jobban megismerkedjünk.” Attól kezdve, amikor csak tudtak, találkoztak. Csaba ugyanis Mezőkövesden dolgozott, Kata Budapesten, de a hétvégéket együtt töltötték. „Csaba humoros, okos, és benne van minden örülségben, ő pedig ugyanezeket szereti bennem – folytatja Kata. – Sosem felejttem el, egyszer bementünk egy könyvesboltba, ahol a kezembe került egy album, benne Gaudí épületeivel. Mivel nagy rajongója vagyok, megkérdeztem, olvasta-e, hogyan halt meg. Elütötte egy villamos Barcelonában, felelte, mintha ez a világ legegyszerűbb válasza lenne. Akkor éreztem, hogy a sorsom végleg megpecsételődött.” Kataék szeptemberre várják a harmadik gyereküket...

Modern kerítendő

A hagyományosan elrendezett házasságok modern változatai a társkereső klubok is. Szakértőnk, Meskó Norbert is egyetért azzal, hogy ugyanazt a szerepet, amelyet egy barát, sok esetben egy házasságközvetítő is betöltheti. Általában ugyanis elég tapasztaltak, és jóval

A férfiak hamarabb feladják, a nők viszont hajlandóak több esélyt is adni, és az élet sokszor őket igazolja. Mert a vonzalom kialakulásához néha igenis idő kell

tárgyilagosabbak velünk szemben, így könnyebben megtalálhatják, ki illik hozzánk, mint mi magunk. Beke Irina egyike a „modern kerítőnőknek”. Orosz származású, húsz éve él Magyarországon, négy évvel ezelőtt topmenedzseri állását hagyta ott azért, hogy egyedülállóknak segítsen párra találni.

„Sokan vannak, akiknek nincs kedvük vagy idejük szórakozóhelyeken és internetes társkeresőkön ismerkedni – meséli Irina. – Elsősorban ők azok, akik eljönnek hozzám, elmondják, milyen az életük, mit gondolnak a boldogságról, és milyen elvárásaik vannak egy partnerrel szemben. Eleinte a beszélgetések végére alakult ki az összbenyomásom, ma már amint belép valaki az ajtón, megérezem, kivel lehetne boldog. Gyakran előfordul azonban, hogy egy találkozásra nekem kell rábeszelnem a feleket, mert egyikük esetleg biztos benne, hogy valamelyik paraméter miatt a kapcsolatnak nem lehet esélye. Na jó, csak maga miatt!, mondják

ilyenkor a randevú előtt, majd a találkozás után boldogan telefonálnak, hogy együtt töltötték az egész napot. Az is előfordul azért, hogy a profilok és a fényképek alapján minden stimmel, látatlanban

úgy érzik, hogy egymásba szeretnek, a randevún azonban mégsem gyullad meg az a bizonyos szikra. A férfiak ilyenkor általában feladják, az ő esetükben muszáj, hogy a fizikai vonzalom az elejétől ott legyen a levegőben. A nők viszont hajlandóak több esélyt is adni, és az élet sokszor őket igazolja. Mert a vonzalom kialakulásához néha igenis idő kell.”

Mindezek fényében lehet, hogy érdemes sutba dobnunk az ellentétek vonzzák egymást elméletünket, amelyben eddig esetleg hittünk – de legalábbis eddig zárt kapukat nyithatunk meg magunk előtt a párkérés nem könnyű folyamatában.

Mert könnyen lehet, hogy az ellentétek valóban csak ideiglenesen férnek meg egymás mellett, és a tartós kapcsolat, a hosszú házasság titka mégis inkább a hasonlóságban rejlik. **mc**

LATE NIGHT SHOPPING
AUGUSZTUS 22.-ÉN

DESIGN MÁRKÁK
AKÁR
-80%
KEDVEZMÉNNYEL
SHOPPING 23 ÓRÁIG